

[Bernhard Baunsgaard.]

„at fremkomme med ændringsforslag, som betænkningen giver anledning til.“
Og i den skriftlige fremsættelse siges der videre:

„Forslag herom . . .“

hustrubeskattningen nemlig,

„. . . vil imidlertid af tekniske grunde først blive fremsat under lovforslagets behandling.“

Jeg forstår helt den vanskelighed, som finansministeren har været i, og det er tidligere sket, at en minister har brugt den ovenanførte udvej, nemlig under behandlingen af et lovforslag at fremkomme med ændringsforslag. Men jeg må gøre opmærksom på, at jeg kan ikke anbefale, at det skulle blive den fremtidige praksis i folketinget, at vi får forelagt et lovforslag, hvorom der ganske tydeligt siges, at det er slet ikke det lovforslag, vi til sin tid skal vedtage. Det er ikke en arbejds metode, som vil give folketinget nogen som helst mulighed for at tage principiel stilling til et lovforslag, og jeg kan ikke godkende, at det skulle være rimeligt at behandle folketinget på den måde.

Den tidligere opposition — og hvis jeg ikke husker galt, var det bl. a. den nuværende formand for skatteudvalget — påtalte i sin tid meget stærkt, at regeringen ikke gav folketinget den nødvendige tid til at drøfte de fremsatte lovforslag. Jeg mener ikke, at det var berettiget dengang; men jeg gør opmærksom på, at ikke blot er man nu nået dertil at lade os behandle meget væsentlige lovforslag uden at vi har særlig god tid til det — der er, som det er sagt, kun 20 arbejdsdage tilbage — men nu forbeholder man sig endog ret til under behandlingen at fremsætte sådanne ændringsforslag, at det, som man gerne vil have os til at vedtage til sin tid, er et ganske andet forslag end det, man har fremsat. Det har man sagt gentagne gange og draget flere områder ind; det kan ikke være rimeligt.

Må jeg så gøre nogle bemærkninger om Poul Dahlgaard-udvalget, som ministeren altså henviser til, og som han siger vil blive draget ind under udvalgsbehandlingen, idet ministeren formodentlig håber på, at vi vil vedtage en række af de forslag, der er kommet frem.

Ministerens siger i sin fremsættelse, at et

kildeskattesystems natur må være sådan, at restskatterne bliver så små som overhovedet muligt. Jeg er naturligvis enig med ministeren i dette; det var det, socialdemokratiet i sin tid brugte som agitationsmiddel, men vi må nok anerkende, at det nuværende system i hvert fald ikke gør det særlig nemt. Jeg ved ikke, om det er i desperation, at man i Poul Dahlgaard-udvalget forfalder til at sige:

„Muligheden for uoverensstemmelse mellem forskudsskat og slutskat formindres yderligere, i det omfang indkomst holdes uden for opgørelsen af den skattepligtige indkomst.“

Man føler sig helt fristet til at sige, at vi formodentlig kun kan slippe for uoverensstemmelser, såfremt vi ser helt bort fra indkomsten.

Der er i Poul Dahlgaard-udvalget, som jo altså ikke, når man kan skrive noget sådant, har haft så forfærdelig megen tid til sit arbejde; kommet en del bemærkninger også om et andet skattesystem. Om dette vil jeg have lov til at sige, at når man meget summarisk tager stilling til kumulative systemer, altså systemer, hvorefter man har mulighed for, at foreløbig skat og slutskat falder sammen — og det må man jo have et kumulativt system for at sikre — og når man siger, at det kan man ikke gå ind for, vel, så tror jeg rigtignok, at man dertil må have lov til at komme med følgende bemærkninger: vi er i Danmark i den situation, at vi med de erfaringer, vi hidtil har gjort med edb-systemer og skattefastsættelse, må erkende, at vi ikke har tilstrækkeligt uddannet mandskab. Derfor vil jeg skarpt advare imod, at man bruger de erfaringer, vi har gjort med ikke-tilstrækkeligt uddannet mandskab, for hårdt.

Vi kan vel også, som både ministeren og Poul Dahlgaard-udvalget understreger det, anføre og huske, at vi alle sammen har næret en for stor optimisme med hensyn til de muligheder, der lå i det nuværende edb-system. Men jeg vil gerne have lov til at anføre, at netop edb-området er et område, hvor der, jeg havde nær sagt hver dag kommer nye muligheder frem; der er en voldsom udvikling inden for dette system; så dette med at afvise enhver tale om et andet og bedre, mere endeligt skattesystem på grundlag af de erfaringer, som vi har i dag, og